

Sed nos *consequentiam* negamus: neque enim admodum Lyncei sumus, ut videre queamus, quæ sequatur, Sacra Scriptura intellecta hominem ad salutem sapientem reddere potest, ergo est sui ipsius interpretes.

Sextum, *Quia Scriptura divinò modò, cum sit διότι τοῦ θεοῦ, utilis est ad doctrinam & redargutionem: Ergo & ad docendum verum suum sensum, & refellendum falsum.* Hòc modò denuò argumentantur Polan. & Alst. loc. cit.

Nos iterum *consequentiam* negamus: Non enim Scriptura verum sui sensum eruit, ac falsum ab aliis erutum refellit, quamvis intellecta utilis esse concedatur docendis veris, & redarguendis falsis Fidei dogmatis; sic enim restringi debet *antecedens*: Quoniam si latiùs accipiatur, ita ut ista Scripturæ utilitas ad omnia vera docenda, & falsa redarguenda extendatur, falsum erit, ut fati manifestum est.

Septimum, *Quia Scripturæ sensus est ipsa Scriptura: ut rectè scripsit Hieronymus super Epistolas ad Galatas: Non in verbis Scripturarum est Euangelium, sed in sensu: non in superficie, sed in medullâ: non in sermonum foliis, sed in radice rationis.* Est & hoc argumentum Polan. loc. cit.

Cui respondemus, denuò *consequentiam* negandò: neque enim illius rationem ullò modò assequi possumus.

Octavum Argumentum, *Quia Scriptura docet modum interpretandi seipsam: docet autem eam exemplis, sicut sunt duo modi docendi, unus per regulas, seu præcepta, alter per exempla. Exempla interpretationis in ipsâ Scripturâ adducit Polanus, cuius & hoc est argumentum, loc. cit. Matthæ. 2. vers. 17. 18. & 23. & cap. 3. vers. 3. Et cap. 4. vers. 13, 14, 15, 16. Et capit. 5. ubi explicatur Decalogus. Et cap. 8. vers. 16, 17. Et alia, quæ passim in novò Testamento exstant: Imò totum novum, ait, est interpretatio Veteris Testamenti. Sic Paulus interpretatur à se dicta Rom. 10: 8. Similiter interpretatur Scripturam per Scripturam, Roman. 13: 9.*

Ad hoc argumentum respondemus per *consequentia* negationem; Nam scriptum, quod tradit modum seipsum explicandi, non statim seipsum per seipsum explicat: Posset enim tradere modum seipsum per aliud explicandi. Stringeret argumentum, si Scriptura doceret, aut se per seipsam esse interpretandam, aut modum se per seipsam interpretandi, quorum alterum, aut utrumque forsitan voluit Author, ut ea, quæ in probationem adducit, nempe *Paulum Scripturam per Scripturam interpretatum fuisse*, videntur innuere. Verùm tum *Antecedens negatur*, nec probatur allatis exemplis: Priora enim referunt Prophetias quædam de Christò fuisse impletas: in posterioribus autem exponuntur quædam V. Testamenti loca, sed non per alia, quod factum oportuisset, ut intentum indè ostenderetur.

Nonum Argumentum; *Qui est Author Scripturæ, & summus legislator,*

ac